

És, sense dubte, un dels elements patrimonials més emblemàtics, misteriosos, interessants i a la vegada desconeguts que tenim a Forallac.

Es tracta d'unes antigues pedreres formades per un magnífic complex de cavitats, algunes de fins a 10 m de fondària, excavades a la roca. Es troba situat en uns turons que hi ha a llevant del mas Puig-sec, en el mateix paratge que antigament havia ocupat el menhir del mas Gros i la sepultura del mas Puig-sec, enmig d'un frondós bosc de pins i alzines.

El seu origen sembla ésser molt antic, ja que s'han fet troballes romanes i preromanes, per bé que encara no s'ha fet cap intervenció arqueològica en profunditat que ajudi a determinar amb certesa quina és la seva història. S'ha especulat, fins i tot, que les muralles de la ciutat preromana del Puig de Sant Andreu d'Ullastret o Empuries podrien haver estat bastides amb la pedra dels clots. També es creu que amb aquesta pedra es va construir el poble de Peratallada.

És possible, doncs, que ja fossin explotats en temps anteriors a la romanització. Però, d'altra banda, cal assenyalar que la majoria d'esglésies i monuments medievals de la rodalia estan construïts amb gres. També hi ha qui diu que en aquests clots hi va haver una població fixa, fugint del poder romà o àrab, dedicada a l'ensenyament de la religió cristiana.

El Tron de la Reina

Segons una antiga llegenda, en els Clots de Sant Julià hi van ser martiritzats els primers cristians del país. La capella troglodita coneguda amb el nom de «Sital» o «Tron de la Reina», que és un dels punts més interessants de l'indret, conté una creu en la seva part interior que sembla que vindria a representar la cristianització d'un lloc pagà. Es tracta d'un aflorament de roca natural que ha estat excavada i presenta un aspecte de cova. El seu interior és de planta

ovalada, amb les parets perfectament allisades i amb una amplada de 2,5 m i 2 m d'alçada màxima. No se sap exactament quina era la seva finalitat. Algun autor l'ha identificat com una sepultura megalítica. Crida l'atenció una creu de petites dimensions feta amb incisió a la pedra d'una de les parets. Es creu que podria formar part d'una antiga capella o ermita que hauria pogut tenir una nau d'obra i que es dataria en època altmedieval o anterior.

Tampoc no es descarta que el mateix nom de Sant Julià pogués significar la presència d'un lloc de culte molt antic. Aquest Tron de la reina, conegut també com Pont de la Bruixa, presideix el conjunt. A l'esquerra d'aquest seient s'hi pot veure una superfície planera, d'aproximadament un metre de longitud i que, tal com diu la tradició oral, era el lloc destinat als sacrificis. L'existència d'una canal en forma d'U, possiblement destinada a recollir la sang, confirmaria la hipòtesi d'aquesta llegenda, que no deixa de ser una anècdota més de l'indret. També hi apareixen dues cassoletes, semiesfèriques, potser també artificials, que són idèntiques a les que molt sovint apareixen en les lloses sepulcral megalítiques.

També té molt interès el sepulcre del mas Puig-sec, molt a prop d'aquesta capella, que fou descobert el 1934 pels doctors Pericot i Oliva. Lluís Esteve, un home que ha treballat molt el megalitisme al nostre país, que va estudiar més tard el sepulcre amb el mateix doctor Oliva, afirma que es tracta molt probablement d'una tomba que originàriament era una cista megalítica.